

[Ragnhild Andersen.]

hånden til revision. Jeg kan ikke se rettere, end at der tiltrænges forbedringer på flere områder. Jeg har rejst dette spørgsmål for at høre ministerens opfattelse af denne bestemmelse og dens administration, idet jeg har formuleret spørgsmålet, om socialministeren finder det forsvarligt, at en arbejder, som oppebærer dagpenge i henhold til ulykkesforsikringsloven, og som forsøgsvis begynder at arbejde, mister retten til dagpenge, når det viser sig, at han endnu ikke er rask nok til at arbejde.

Socialministeren (Strøm): Som svar på det ærede medlems spørgsmål skal jeg oplyse, at såfremt en tilskadekommen arbejder forsøger at optage sit arbejde, men på grund af beskædigelsen må opgive forsøget, udelukker dette ikke pågældende fra påny at oppebære dagpenge efter ulykkesforsikringsloven, såfremt han iøvrigt er berettiget hertil. Jeg kan i denne forbindelse henvisse til ulykkesforsikringslovens § 22, stk. 2, hvorefter en tilskadekommen er berettiget til at oppebære dagpenge efter ulykkesforsikringsloven, såfremt han — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„på grund af beskædigelsen ikke er i stand til at genoptage sit arbejde i væsentlig samme omfang som tidligere.“

Hvis et forsikringssselskab i et tilfælde som det anførte har standset dagpengeudbetalingen på grund af, at arbejderens har genoptaget arbejdet, kan arbejderens, når arbejdet har måttet opgives, rette henvendelse til det pågældende forsikringssselskab om genoptagelse af dagpengeudbetalingen. Mener forsikringssselskabet ikke, at arbejderens påny er dagpengeberettiget, kan dette spørgsmål forelægges for direktoratet for ulykkesforsikring; endvidere kan direktoratets afgørelse indankes for ulykkesforsikringsrådet, hvis afgørelse er endelig. Jeg vil dog gerne gøre den tilføjelse, at dagpenge ikke kan udbetales længere end til dagen for direktoratets afgørelse af invaliditetsspørgsmålet, jfr. ulykkesforsikringslovens § 26, stk. 2. Direktoratets afgørelse af invaliditetsspørgsmålet skal, som angivet i lovens § 31, stk. 1, såvidt muligt træffes, når der er forløbet et år efter ulykkestilfældet.

Ragnhild Andersen: Jeg forstår på ministerens besvarelse, som jeg takker for, at der i loven skulle være hjemmel for at udbetale dagpenge, uanset om arbejderens forsøgsvis har været i arbejde i en periode, og det er jeg naturligvis glad for. I denne sag, som har været forelagt i ulykkesforsikringen, der har henholdt sig til loven, må jeg derfor spørge ministeren, om han vil være behjælpelig med, hvad jeg går ud fra, at få spørgsmålet forelagt direktoratet og eventuelt rådet igennem en appel. Jeg kan se på den højtærede minister, at han ikke forstår, hvad jeg mener; jeg mener kort sagt, at det spørgsmål, der har været rettet henvendelse om i ulykkesforsikringen, vil jeg i dette specielle tilfælde lade gå videre til den højtærede minister, og jeg vil tro, at han vil se på det, om der kan være ting, der her er taget forkert beslutning om fra ulykkesforsikringens side. Jeg kan jo forstå på ministeren, at han er enig i, at det bør være således, at en arbejder har ret til dagpenge, også når han i et sådant tilfælde vender tilbage til ulykkesforsikringen. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til ministeren, om han ikke iøvrigt finder anledning til at optage ulykkesforsikringen til revision, om han ikke på andre områder som dem, jeg nævnte, finder grund til at revidere og forbedre ulykkesforsikringsloven.

Socialministeren (Strøm): Det enkelte tilfælde, som det ærede medlem nævner, har jeg jo ikke mulighed for at udtale mig om, da jeg ikke kender sagens enkeltheder tilstrækkeligt. Min besvarelse var mere generel, men ønsker det ærede medlem, at jeg i dette enkelte tilfælde skal se på sagen, vil jeg gerne gøre det, og jeg formoder så, at jeg får en henvendelse derom. Hvad angår spørgsmålet om en mere almindelig revision af ulykkesforsikringsloven, er det klart, at jeg opmærksomt følger med for at se, om der er problemer indenfor loven, som vi skulle have årsag til at fremsætte lovforslag om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *J. M. Pedersen* til fiskeriministeren.

Vil ministeren ophæve forbudet i fiskeriministeriets bekendtgørelse af 12. marts 1953 § 1 om hermetisk nedlægning og an-